U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **předseda Okresního soudu v Jihlavě**, se sídlem třída Legionářů 5277/9a, Jihlava, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 4. 2015, čj. 31 A 1/2015-25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud shora specifikovaným usnesením zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Kasační stížností proti tomuto usnesení podal sám žalobce (dále „stěžovatel"), a to aniž by současně předložil plnou moc jím udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, resp. aniž by doložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nebyla tak splněna podmínka řízení stanovená v § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.").

[2] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo *nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat*. Podle § 120 s. ř. s. není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.

[3] Za situace, kdy byl stěžovatel již dříve vícekrát formálně upozorněn (např. v usneseních Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2016, čj. 6 As 74/2016-6, ze dne 16. 7. 2012, čj. 8 As 79/2012-7, ze dne 18. 6. 2012, čj. 8 As 71/2012-7) na to, že se lze na Nejvyšší správní soud obracet při neexistenci vlastního právního vzdělání jen prostřednictvím advokáta, nutno předpokládat, že je o této podmínce řízení dostatečně

informován. Vyzývat proto stěžovatele znovu a znovu ke splnění toho, co mu již je bezpečně z jiných řízení známo, postrádá rozumný smysl a bylo by pouhým formalismem.

[4] Stěžovateli lze připomenout, že obdobný procesní postup volí v případě jeho opakujících se podání také Ústavní soud. Ve vztahu k povinnému zastoupení stěžovatele v řízení o ústavní stížnosti vyslovil, že poučení o této povinnosti není nutno stěžovateli zasílat vždy v každém individuálním řízení, neboť stěžovatel byl poučen v předchozích identických případech; pokud lze vycházet ze spolehlivého předpokladu, že dříve poskytnuté informace byly objektivně způsobilé stěžovatele zpravit o zásadě povinného zastoupení v řízení před Ústavním soudem, setrvání na požadavku vždy nového a totožného poučování by se jevilo jako formalistické a neefektivní (srov. např. usnesení ÚS ze dne 19. 3. 2015, sp. zn. IV. ÚS 329/15, ze dne 24. 2. 2015, sp. zn. I. ÚS 479/15, ze dne 19. 12. 2014, sp. zn. II. ÚS 3841/14, ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. II. ÚS 3561/14). Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že uvedené závěry lze obdobně vztáhnout i na poučování o povinnosti být zastoupen advokátem v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel byl zdejším soudem poučen o této povinnosti nesčetněkrát, její existence si proto musí být nepochybně vědom. Pokud přesto dle těchto poučení nepostupuje, dokládá tím svůj zjevně obstrukční a nevážný, ba až abusivní přístup k soudnímu procesu.

[5] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. září 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu